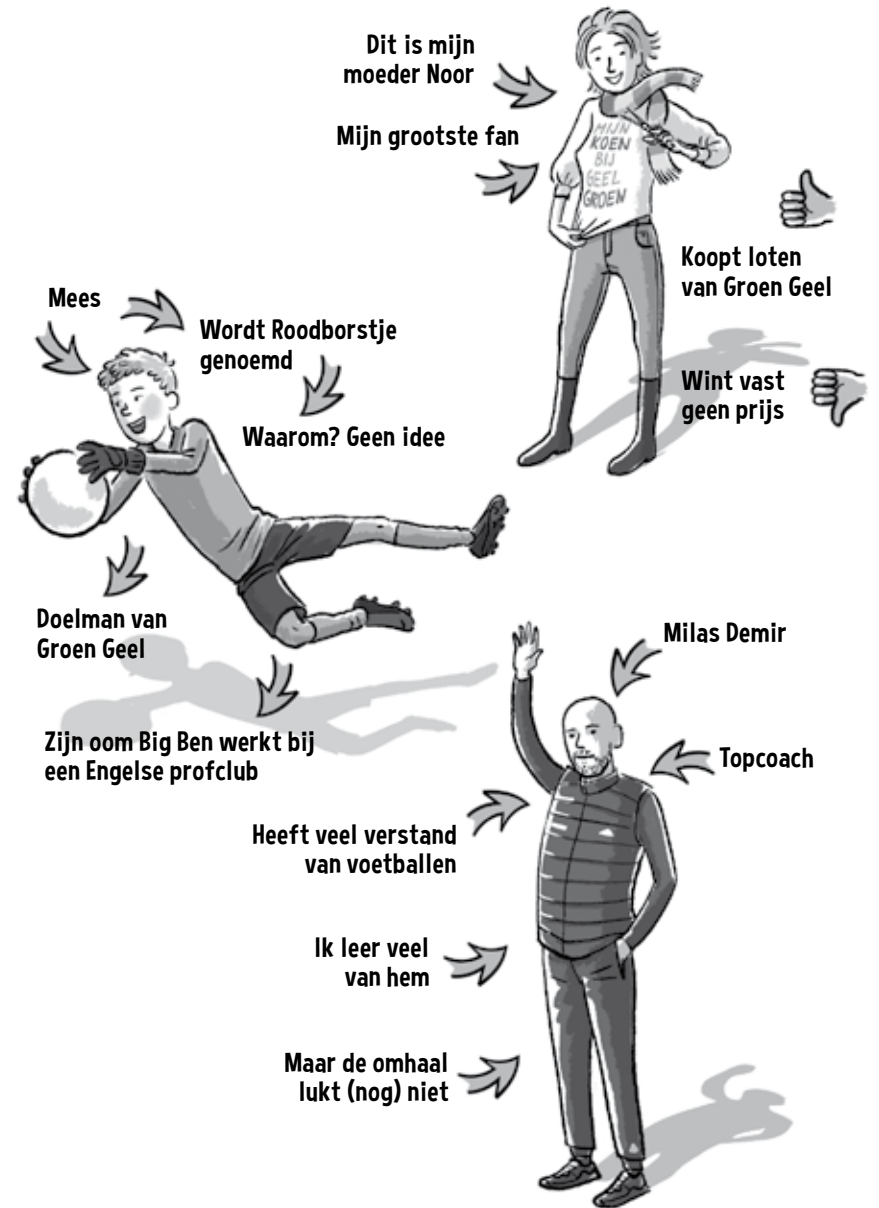






Engeland,
here we come!



De wereld van Koen Kampioen
Engeland, here we come!

Nur 282 / W112501

Bisac JUV032150

© Uitgeverij Kluitman Alkmaar B.V.

© MMXXV Tekst: Fred Diks

© MMXXV Illustraties: ivan & ilia

Opmaak binnenwerk: Studio L.E.O.

Alle rechten voorbehouden, inclusief het recht van reproductie
in zijn geheel of in gedeelten, in welke vorm dan ook.

Geen enkel deel van dit boek mag worden gebruikt voor het
trainen van kunstmatige intelligentie.

kluitman.nl
freddiks.nl
ivanilia.nl



Bij KONINKLIJKE BESCHIKKING
HOFLEVERANCIER



**Engeland,
here we come!**



**illustraties
ivan & ilia**

Fred Diks

ENGELAND, HERE I COME!

England, here we come! Wat een toepasselijke titel in de voetbalserie 'De wereld van Koen Kampioen'. Jaren geleden zei ik hetzelfde. Mijn grote droom om in Engeland te gaan voetballen kwam toen uiteindelijk uit.

Ik ben in 2000 geboren in Zeeland, in Arnhem. Via VV Arnhem en VV Goes kwam ik terecht bij NAC in Breda.

De Engelse topclub Brighton & Hove Albion wilde me dolgraag hebben. Om meer ervaring op te doen speelde ik eerst bij sc Heerenveen en de Engelse club Blackburn Rovers. Vanaf juni 2022 kreeg ik een vast plekje bij Brighton.

Naast goed presteren in Engeland, wil ik dolgraag een loopbaan opbouwen in het Nederlands Elftal. Wist je dat ik een heel beroemde oom heb? Hij heet Jan Poortvliet. Oom Jan had als bijnaam de Tovenaar van Arnhem. Jan was profspeler en trainer in

binnen- en buitenland. Hij heeft negentien keer in het Nederlands elftal gespeeld. Hij deed zelfs mee in de verloren WK-finale tegen Argentinië in 1978.

Inmiddels heb ik mijn eerste interlands voor Oranje er ook op zitten. Het is mijn grote wens om het later net zo goed te doen als mijn oom Jan, of misschien nog wel beter. Het zou toch wat zijn als ik ooit een WK-finale mag spelen. Dan zet ik alles op alles om te winnen!

Met sportieve groeten,
Jan Paul van Hecke



DRUKTE IN DE KANTINE

‘Wat een drukte. Is er iets te doen?’ Ik ben voor de training nog even met Mees in de kantine van Groen Geel, een sportdrankje halen.

Naast voetballen bij FC Top ben ik nu ook vaak bij mijn nieuwe club. Hun trainer Milas Demir heeft me zien spelen. Hij vond me een talent, zei hij. Daarom vroeg Milas of ik naar Groen Geel wilde komen. Hij wil een sterspeler van me maken.

Mees is de doelman van ons elftal. Hij wordt door iedereen Roodborstje genoemd. (Vraag me niet waarom.)

‘Wat is er aan de hand?’ vraagt Mees.



Leider Raf komt eraan. ‘Alle leden moeten zich hier verzamelen.’ Ik zie hem zwaaien met enveloppen. Wat zal daar inzitten? Voetbalplaatjes? Of een waardebon van de sponsor? Vast geen geld, want ik ben nog geen echte prof.



Er zijn heel veel leden. Iedereen komt in een cirkel om Raf heen staan.

‘Er is binnenkort een clubloterij. In elke envelop zitten tien loten. Alle leden van Groen Geel mogen die gaan verkopen. De opbrengst is voor de club.’

‘Wat kan je winnen?’ vraag ik.

‘De hoofdprijs is een reischeque van duizend euro. Beschikbaar gesteld door het nieuwe reisbureau “Knijp er tussenuit”.’

‘Wow. Dat is echt gaaf. Ik zou er ook best eens tussenuit willen knijpen.’ Ik neem een envelop aan. Die reischeque wil ik wel dolgraag winnen. Dan kan ik met mijn vader een keer naar een echte profclub gaan in een grote stad.



Als alle loten zijn uitgedeeld, loop ik naar de bar om het sportdrinkje te bestellen. Maar dat gaat nog wel even duren. Er zijn minstens tien anderen voor me.



Ine van de kantine heeft het zwaar. Het zweet loopt langs haar voorhoofd. Voor me proberen enkele oudere spelers voor te kruipen. Ze gebruiken zelfs hun ellebogen. Ik erger me dood. Ine ook. 'Doe eens rustig, allemaal. Niet voordringen. Ik heb maar twee handen.'



Ze wijst naar een vrouw. 'Zegt u het maar.' 'Mag ik een koffie met melk, eentje met suiker en een zwarte koffie? Doe maar drie gevulde koeken. En heb je ook een Mars voor wat extra energie?'

Ine zucht. 'Ik ben zelf ook wel toe aan wat extra energie. Ik werk nog met koffiezetapparaten van twintig jaar geleden.' Ze pakt een koffiefilter en schept er koffie in. 'Ik kan best wat hulp gebruiken. Voelt iemand zich geroepen?' Opeens kijken veel mensen de andere kant op. Zal ik mijn vinger opsteken? Toch maar niet. Ik ben al zo druk met van alles.



Ine giet water op voor de koffie. Intussen pakt ze de gevulde koeken en een Mars. Die legt ze op de bar.

Ik zucht. 'Ik kan wachten tot ik een ons weeg. Dan ben ik nog niet aan de beurt.' 'Doe dat maar niet,' zegt Roodborstje. 'Het voetbalt zo lastig als je wegwaait.'



"BRIE BAAR"

Mees en ik lopen naar een bankje dat voor een van de kleedkamers staat. Even weg uit de drukke kantine. Helaas zonder drankjes.

Mees pakt iets uit zijn tas. 'Ik heb mueslirepen met chocola.'

'Lekker.' Terwijl we eten en wachten tot het tijd is voor de training, besluit ik mijn nieuwe ploeggenoot wat beter te leren kennen.

'Wat doe je naast voetballen?'

'Nou, ik zit op school. En ik zing graag,' antwoordt Mees. 'Ik heb een eigen karaokeset.'

'Noemen ze je daarom Roodborstje? Is dat je artiestennaam? Of ben je meer een valse kraai?'

Mees schiet in de lach. 'Klopt. Ik ben beter in voetbal.'

